

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 43.

ANULU XXII.

Sabiu in 214 Iunie 1874.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei, pre afara in c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate cãtra expeditura. Pretulu p'numera-tiunei penru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a., car pre o jumatate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pãrti ale Transilvaniei sã pentru pro-vinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iãra pre o jumatate de anu 4 fl. v. a. Penru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãi'a òra cu 7 cr. sãrulu, penru a òrã cu 5 1/2 cr. si penru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 838 B. 1874.
cons. 434.

Preacinstiilor PP. Protopresbiteri si Administratori p'presbiterali! Cinstita Preotime epar-chiale!

A ajunsu la cunoascinti'a Consistoriului archidiececanu, ca unele din comunele nõstre bisericesti, precum se vede, intelegãndu reu marginile competintei loru, se credu indreptatite, a dispune dupa placu esupr'a averilor loru bisericesti, precum case, pamenturi s. a., vendiendu-le de totu sãu in parte, schimbãndu-le cu altele, sãu luãndu imprumuturi pre ele si zelogindu-le cã ipoteca la creditoru.

Acãsta urmare volnica este cu atãta mai gresita si mai vrednica de mostrate, cãci Consistoriulu archidiececanu prin circulariulu seu ðto 11 Augusto 1873, Nr. 763, a opritu atãtu pre individii singuratici, fia ei in ori ce oficiu bisericescu, cãtu si pre Comitetele si Snõdele parochiali dela ori-ce instrainare de realitãti bisericesti fãra concessiunea anumita din partea Consistoriului nostru.

Deci fiindu ca de o parte ordinatione consistoriale acum amintita, precum se vede, nu se pazesce pretotinde-neã si totu-dã-un'a cu scumpetatea recerata, iãra de alta parte urmare volnica a comunitãtiloru bisericesti este cu totulu contraria legiloru nõstre bisericesti, si anumita Statutulu nostru organicu, dupa care hotãrile sinõdeloru parochiali vinu a se substerne Consistoriulu archidiececanu spre revisiune; in fine fiindu asemenea vendiãri, schimbãri, incercãri cu datorii si zelogiri a proprietãtiloru bisericesti potu sa aduca comuneloru nõstre bisericesti pagube mari, ba nereparabili: penru aceea Consistoriulu archidiececanu, avendu datorintia de a abate dela bisericetele nõstre ori-ce ðauna sãu pericolu, se afla indemnãtu, a rechiamã in memori'a PP. Protopresbiteri si Administratori protopresbiterali, precum si parochiloru si tuturoru inainte-statoriloru bisericelor nõstre din archidiececa ordinationeã sea ðto 11 Augusto 1873, Nr. 763, cu urmãtoarele dispositiuni mai de aprõpe, si adeca:

1. Nici o proprietate bisericescã, scolarã sãu si altfelu fundatiõnale a bisericelor nõstre, fia aceea casa, pamentu, hãrãtia de pretiu sãu si numai vre-unu dreptu, d. e. de cãrcimaritu, moraritu s. a., nu se põte vinde, schimbã, zelogi sãu insarcinã cu datorii fãra anumita premersã incuviintiãre din partea Consistoriulu archidiececanu;

2. De aceea ori-ce acte de felulu acest'a, facute contr'a acesteã dispuasetiuni, se declara de nula si fãra valõre, nu obligã intru nimicu pre comunele bisericesti, si incheiatori de asemenea acte ilegali suntu respondiãtori penru acelea cu averile si respective cu persõnele loru proprie.

3. Parochii cã presiedintii sinõdeloru si eventualminte si Comitetele parochiali, apoi membrii comiteteloru si Epitropieloru parochiali in solidu, adeca toti impreuna, suntu respondiãtori cu averile loru proprie penru ori-ce ðauna ce s'aru nascẽ comuneloru nõstre bisericesti din neobservarea acesteã ordinationi consistoriali;

4. Spre a nu se potẽ escusã nici unu inainte-statoriu bisericescu clericu sãu mi-lenu, cu necunoascinti'a acesteã ordinationi, aceea la alegerea parochiloru, apoi a Comitetelele si Epitropieloru parochiali sa

se cetesca inaintea respectiviloru, si sa se sãcrie protocolulu despre acãsta cetire, cu aceea, ca cele audite le-au intietesu, le priimescu si le subscriu;

5. In fine spre a se face in regula asemenea acte, acolo unde cere trebuinti'a si unde s'a concessu din partea autoritãtiloru bisericesti, vine a se observã cu strictetia, cã plenipotentiele aceloru individi, cari au sa reprezente comun'a bisericescã fatia cu autoritãtile civili, sãu si fatia cu individi singuratici, sa fia provieduta cu sigilulu bisericescu si cu subscrierea parochiulu eventualminte a presiedintelu Comitetelele parochiale si a Epitropiulu primariu, apoi se fia proviedute cu Nr. si datulu, sigilulu si subscrierea propria a respectivulu Protopresbiteru sãu Administratoru p'presbiterale, si in acãsta intarire sa fia aretatu Nr. si datulu, sub care s'a incuviintiãtu lucrulu din partea Consistoriulu archidiececanu.

PP. Protopresbiteri si Administratori p'presbiterali voru ingrighi, cã acãsta ordinatione Consistoriale se ajungã la cunoascinti'a tuturoru comuneloru nõstre bisericesti, fia acelea matere sãu filii, spre care scopu sa se cetesca si sa se esplice poporulu in bisericã dupa S. Liturgia in Duminec'a cea d'antãiu dupa primire, si cã aceea — spre binele comuneloru nõstre bisericesti — se fia pazita cu tõta scumpetatea.

Din siedintia Consistoriulu archidiececanu, ținuta la Sabiu in 25 Aprilu 1874.

Procopiu Ivacicoviciu, m/p.
Archiepiscopu si Metropolitu.

Din pãrtile slovace.

In pãrtile Ungariei locuite de slovaci s'a aretatu o impregiurare, careã meritã a fi cunoscutã si de publiculu nostru. Gimnasiulu profesionalu slovacu din Retiã-mare (Nagy-Rõcse) a fostu obiectulu unoru investigatiuni. Ansa se vede a se fi luat in urm'a unoru aretãri ca in institutulu acest'a se propaga idei absolutistice, panslavistice, antipatriotismu si alte de felulu acest'a.

In urm'a investigatiunei s'au aretatu ca inca la 1868 directioneã nu voise sa dea atestate decãtu numai in limb'a slovacã, ca profesorii in cea mai mare parte suntu instrumente de ale regimulu absolutistiu, ca in gimnasiu domnesce spiritulu panslavistiu si ura neimpacata cãtra totu ce este ungrescu, ca gimnasiulu posedã unu tricoloru slavicu, ca unu gimnasiastu de clas'a V a fostu premiatu penru o poesia prin careã provõca jumiemeã slovacã sa frãnga jugulu ungrescu, ca se insultãza tinerii cari arata inclinãtiune cãtra limb'a magiãra etc. etc.

Lucrulu acest'a s'aru parea ca este cu totulu unu ce localu si provenitu din unu zelu pre mare din partea vre-unui inspectoru, carele vede in tõte miscãrile nationalitãtiei slovace nisce spaime nopturne; cãci, decã luãmu numai impregiurãrea rezultatulu contradictoriu alu investigatiunei, cautã sa ne punemu intre-barea, cum se potrivescu instrumentele absolutistice cu panslavismulu? Urã cãtra totu ce o ungrescu inca ni-amu mai potẽ o esplicã, cãci in advero, decã cugetãmu numai la articulii lui Rõthi din comitatulu Hunedõrei, vomu aflã lucru naturalu, ca la õmeni, cari n'au o dosa buna de humoru flegmaticu, asemenea procederi trebuie sa provõce cholericismulu celu mai inversiunatu.

Cu tõte aceste pãna aci inca nu aru fi pericolu nici penru regimulu respective

penru integritatea statulu, nici penru nationalitatea slovaca. Escese de ultrapatriotismu sãu ultranationalismu mai vinu si pre aiorea inainte; inse ele se tratãza asiã precum trebuiescu tratate, in unele casuri se ignorãza, si se trece mai departe la ordinea dilei.

Cãndu vedemu inse ca o fõia cã „P. Ll.“ afla cu cale a aterãna efacerea acãst'a de clopotulu celu mare alu politicii si iã ansã intr'unu primu articulu de fondu a se espectorã, ca in legeã penru nationalitãti s'a disu prea multu in favõrea scõleloru nationale, nu scimũ ce sa dicemu.

Ei bine! sa recomãnde „P. Ll.“ spre liniscirea sea inchiderea tuturoru instituteloru nationale, sãu sa recomãnde o lege care sa iã nationalitãtiloru din mãna tõte institutetele de instructiõne, decã crede ca prin acãst'a va ajunge la laurii unui redemptore alu societãtiei.

Nõve nu ni e datlu sa amenintiãmu pre nimenea, dara trebuie sa ne esprimãmu temerea, ca prin astu-feliu de procedere nerumegatã nici „P. Ll.“, nici alte foi, nu facu servitiu benefecãtoriu Ungariei. Domnii din Pest'a, cari se facu consiliar publici regimulu, trebuie sa fia mai cu sãnge rece si sa nu veda in tõte: miscãri panslavistice, dacoromanistice si alte de felulu acest'a, cã sa nu escitezã o hypochondria politica in cercõurile normative. Dloru voru sci ca hypochondria inradacinatã este identica cu morbulu de morãte.

Ministrulu presiedinte ung., dimpreuna cu celu de finantie, petrecu in Vien'a penru incheiarea unui imprumutu.

Dupa „P. Ll.“ ministeriulu de justitia a provõcatu prin unu circulariu pre presiedintii tuturoru tribunaleloru sa arete cãti advocati esercitãza advocatur'a in cercõurile respective. Cu ordinationeã acãst'a ministrulu nu voiescu alta decãtu sa scie, cãti advocati suntu in exercitiulu factiõnu la introducerea legei celei nõue penru advocati.

„Aug. Allg. Ztg.“ suprinde lumea cu o fãima dela „confiniẽle Bosniei.“ Dupa fãim'a acãst'a Austria este pregãtita penru unele eventualitãti in cestiunea orientale. Ba pregãtirile militari aru fi asiã de inaintate, incãtu anumiti impiegati dela posta au primitu si ordinu sa stea ga'ta penru servitiu de campania. Tõte aceste spre a cuceri Austria, dupa intelegerea preavõta cu Russia, — provinciã turcãscã Bosniã.

Lãnga aceste se mai adãnge: ca in Bosniã, devenita in cãtu-va independintã, se va asiedia o secundogenitorã austriacã. Se vorbesce de ducele de Toscana. — „Fremdenblatt“ din Vien'a gãsescã ca fãimele aceste suntu nisce inventiuni pre cãtu de netote pre atãta de perfide. Aceõasi fõia sustiene, ca suntu in Germaniã unii õmeni, cari nu se simtu bine in referintiele cele nõue si cãroru armoniã intre Austriã si Germaniã li e o pãtra de morã pre peptu si apropiãrea intre cabinetele din Vien'a si St. Petersburg unu spinu in ochi. Ei cautã cu ori-ce pretiu sa aduca pre Austriã in prepusulu ca i se scourge inim'a dupa cuceriri. Si penru a face credibile ideã acãst'a inaintea publiculu rescotelesce in istoria pãna in timpurile lui Iosifu II si a Catarinei.

In Francia, adunãrea nationale din Versailles pare a avẽ putiena insemnãtatã. Sensatiune a facutu acum in tempulu din urma cu desbaterea despre „ser-

bãrea dominecei“. Cu multu mai mare insemnãtatã este a se atribui miscãrilor bonapartistice. La alegeri sopletõrie de deputatati, la alte adunãri, totu mai multu si mai multu si scotu bonapartistii capulu. In tempulu dinurmas'au impartitu sub ochii gendarmeriei, gratis steguletie cu inscriptiunea: „Vive l'empeur“ si „Vive Napoleon IV.“

Pre cãndu se intempla aceste josu in poporu diplomatiã germanã cautã tõte pretestele penru unu „casus belli“ si nu le afla. Pre õnu momentu se parea ca, in lipsã de alte mijlõce, sa servescã chiaru temerea, ca Belgiulu põte fi amenintiãtu in neutralitatea sea din partea Franciei, dreptu ansã la o nõua mare macelãria de õmeni. Franciã inse pastrãza pãna acum sãnge rece si incungiura tõte provocãrile Germaniei.

Petrecerea principelũ Milanu la Bucuresci si atentioneã cu care a fostu elu tratatu de Domnitoriulu Romaniei, in fine cuvintele principelũ Milanu la sosirea sea in Belgradu: ca din tõta caleatoriã sea intreprinsa la Constantinopole succesulu celu mai mare este buna intelegerea cu Romaniã, a facutu sensatiune asiã de mare in cercõurile diplomatice, incãtu s'a facutu intrebãre la Bucuresci si de siguru si la Belgradu, ca este adevãratu ca s'au facutu õre-care intelegeri intre Romaniã si Serbiã. Dela Bucuresci s'a notificatu ca de facutu s'au facutu, inse intre marginile prescrite de dreptulu de a-si aperiã fia-cãre tiãra autonomiã si existintia garantãta de puteri.

Dupa „Nord.“ din Brusel'a a avutu locu in Budapest'a pre tempulu delegatiõniloru o convorbire intre contele Andrassy si Vicomtele francesu dela Gueronniere vicomtele venise atunci la Pest'a in afaceri de drumuri de feru, inse acãst'a n'a impedecatũ de locu cã conversatiunea sa nu trecã si asupr'a situatiõnei europene si in specialu asupr'a referintieloru între Germaniã si Franciã. De la Gueronniere in tõta conversatiunea a accentuatũ dorintia Franciei de a sustienã paceã. In punctulu acãst'a, a disu, ca domnesce cea mai unanimã convingere in tõte partidele din Franciã. Elu asigura ca insusi Mac-Mahon e petrunsu de convingerea acãst'a, a cãrui programã este de o parte de a preveni pre Germaniã intru tõte si a nu iã ansã la nici o reclamatiune, ba chiaru si la casu de provocare din partea Germaniei elu, Mac-Mahon va fi passivu. Descopeririile aceste a fecutu o impressiune mare si buna asupr'a contelũ Andrassy.

Senatulu Romaniei inca a primitu junctiõnile drumuriloru de feru cu mare majoritate.

Junctiõnile cu Romaniã ocupa inca si astadi unu locu insemnatũ in diurnalistica. Spre a-si potẽ face publiculu nostru o idee si mai completã despre cestiunea acãst'a adãngemu la cele publicate pãna aci unele documente, cari privescu afacerea junctiõniloru drumuriloru de feru. O epistola privatã din Vien'a publicata de Tageblatt de aici, tratãndu cestiunea junctiõniloru are putiena sperãntia de realisarea junctiõnei cu liniã orientale ungrescã. Inainte de tõte unu votu alu unei camere in afaceri de acãste inca este de totu putiensã garantia. Si mai putiensã decã se iã in consideratiune, ca o liniã nu are popularitate intr'un'a din tierile limitrofe si din opiniunea publica bucuresteãna asiã si se vede ca junctiunea cu liniã

orientale ung nu are simpatie in Romanii. Bona-vointi'a regimului de astăzi de a realiză junctionea pôte mâne sa faca locu unei rele vointie, pentru-ca in Bucuresci recunosc toti numai in lini'a Bucuresci — Pitești — Craiova — Orșiova legatur'ă cea in adeveru in interesul țierei și societatea austriacă de stat in ca și bate capulu, cum sa nu castige monopolulu comunicatiunii la dunarea de josu. Societatea acest'ă e in stare a clădi in scurtu tempu lini'a pâna la Orșiova și atunci are in manile ei proprie o linia dela Vienna pâna la Galati.

Epistol'ă mai vorbesc despre pericolulu cu carele este amenintata Transilvania detragendu-se liniei din trens'ă totu transitulu și se mira de naivitatea unor cetățieni din Brasiovo, cari credu ca lini'a de junctione e că facuta și ca totu ei voru fi in stare sa o clădească dela Brasiovo pâna la Ploiesci.

In fine arata ca si sperantiele redactionei dela „Kronstädter Ztg.“ sunt ilusorie, cu tôte ca le pastrăza că pre nise fermece secrete, pentruca i le-a comunicatu directorulu generalu și unu consiliariu de administratiune dela drumulu de feru orient. ung.

Proiectulu de lege.

Art. I. — Se aprobă conventiunea încheiată la 19/31 Maiu 1874, între reprezentantulu guvernului austro-ungaru cu acel'ă alo guvernului Romaniei, pentru legarea linielor ferate române cu liniile ferate austro-ungare pre la puncturile de frontiere Verciorov'a și Predélu (Tömös).

Art. II. — Guvernulu român este autorisatu că, in tempu pâna la sieșe ani celu multa dela promulgarea acestei legi, sa concedă și sa faca a se execută și a se pune in exploatare o ramura de linia ferata, plecându dintr'unu punctu alu liniei Romanu—Galati și mergendu pâna la Ocn'a, valea Trotusului, spre a servi astu-feliu de capetu și de partea liniei de junctione dela punctulu Uzu seu Oituz ori Palanc'a (Ghymes).

Art. III. — Asemenea, guvernulu este autorisatu, că in tempu pâna la patru ani dela promulgarea prezentei legi, se concedă și se faca a se pune in exploatare o ramura de drumu ferat, in directare cea mai scurta și mai in linia drepta, între Galati și Barbosi.

Tôte espropriațiile necesarie pentru constructiunea acestei linii se voru efectua cu chieltuial'ă comunei urbane Galati.

Art. IV. — Tôte concesionile relative la executarea linielor cuprinse in cele trei articole de mai sus voru fi supuse, că totu-déun'a, la aprobarea și votulu corporiloru legiuitorie.

B. Boerescu,
ministru.

FOISIORA.

Serbatorile domnesci.

(Studiu din anticitalie bisericesci.)

(Fine.)

3. Duminec'a Pasciloru.

Cu repetirea septemanele a serbării ioviei, nu se putea, că bucuri'a serbătorii sa nu devina din ce in ce totu mai lănceda și neînsemnata; cu atât'a mai v'ăgia inse trebuiă sa fie și a si fostu serbarea anuale a dilei ioviei, precesă fiindu totu-deodata și de unu postu rigidu. — Duminec'a pasciloru seu pasc'a ioviei se numiă: „regin'a dilei, diu'a cea mare a Domnului.“

Punctualu se incepa chiaru in mieđuila nopții cu cea dintăiu cântare a cocosiului și priveghierea carea dură pâna la resaritul s'orelui, serbata parte in conducte de facile afara de biserică, parte chiaru in cas'a lui Ddieu cu cântări, rugaciuni și alternativu cu cetiri biblice, formă dupa intuițiunea și principiile originale parte intăiu a serbării. Cu cătu mai multa eră omulu debilitatu prin postirea cea îndelungata și prin priveghieri

Espunerea de motive asupr'a conventiunii pentru acordarea junctioniloru pre la punctele Predélu și Verciorov'a.

Domniloru deputati! Dupa lungi negotiări, guvernulu român s'a potutu intielega cu acel'ă alu imperiului austro-ungaru spre a formă alaturat'a conventiune ce are onóre a supune la aprobarea d-v. relativa la legarea linielor noastre ferate cu acelea ale Ungariei pre la Verciorov'a și Predélu.

Necesitatea și utilitatea junctioniloru, adeca continuarea neinteruptă a traficulu căiloru noastre ferate și in statele vecine, sunt de multa admise și recunoscute la noi.

Principiulu este necontestabile: dezvoltarea productiunii noastre agricole și proportiunea avutiilor generali voru cresce in raportu directu cu întinderea căiloru de comunicatiune legate cu ale statelor vecine. Isolarea unei linii ferate de acea a vecinilor este neproductivitatea sea chiară. Tôte liniile ferate din Europ'a au, in generale, caracterulu de internationale. Altu-feliu miscarea loru aru servi numai pentru transitulu interioru: ceea ce aru fi prea micu in raportu cu ceea ce produce aceeași linia indată ce transitulu devine internationale.

Amu facutu deji in parte aplicarea acestui principiu prin legarea drumurilor noastre ferate din Romanii de preste Milcovu pre la Iticani și Ungheni.

Inse marea artera a liniei noastre ferate in totu lungulu Carpatiloru, despre frontari'a dela nordu, in t'ota Romanii de dincolo de Milcovu, a ramas inca odata, se afla inca nelegata cu liniile vecinilor nostri.

Inconvenientele acestei izolări se simt din di in di.

Miscarea intregii noastre rețiele de drumuri ferate dela Romanu—Ploiesci—Craiova—Verciorov'a este redusă numai la transitulu interioru, pre cătu tempu acest'a reție va continuă a stă nelegata cu acea a vecinilor. Inaltele c'ome ale Carpatiloru despartiendu-ne de imperiulu vecinu și de restulu Europei, gurile noastre de comunicatiune esteriore continua a fi numai porturile despre Dunare.

Sciti inse, dloru deputati, cătu acest'a comunicare este restrensa și neregulata. Ea depinde de tempu și de starea apelor. Iér'n'a comunicatiunea pre Dunare este închisa; vér'a este f'orte desu și in tempu lungu interupta din caus'a scaderii apelor.

Ne trebuiescu d'ara gure de comunicatiune mai largi, mai întinse; permanenti și regulate. Ele nu se potu stabili decâtu prin legarea linielor noastre ferate cu ale vecinilor pre la puncturile cele mai importante.

Negresitu ca, dupa deschiderea liniei dela Bucuresci la Romanu și Iticani,

și avea lipsa de întarire și repausu, cu atâtu mai parata concedea biseric'a tempulu întregu pâna la resarirea s'orelui in dimineț'a ioviei. De aci apoi i'era aveau credinciosi a se adună la cultulu ddieiescu, că in rugaciuni, cântări, ascultarea cetiriloru biblice și a predicii, sa începa cea mai mare și mai de frunte serbatore a bisericii crestinesci.

Din n'optea, respective din dimineț'a ioviei se salutau crestini imprumutatu cu conventulu decidetoriu: „Christosu a inviatu“, la ce urmă răspunsu: „Adeveratu a inviatu“, care usu este pastratu in biseric'a noastră. Dupa acest'a urmă imbrătișirea și sarotarea. Chiaru diu'a precum si intréga septamân'a eră destinsă prin fapte ale amorii crestinesci. Edicte imperatesci de agratiare, anunciau eliberrarea prinsiloru mai putienii ponibili. Căci precum Christosu a deslegatu legaturile celoru detienuti in Iado, togmai asiá — dupa esplicarea lui Ioanu Gara de auru (hom. in Ps. 145) — voiă si imperatiu imitandu dupa poteri aceiasi îndurare, a desface catenele celoru aci detienuti. Nu mai putienii, dupa cum s'a amintitu, erau interdise, din Duminec'a stalpăriloru pâna Duminec'a dupa pasci, t'ôte pertractările judecatoresci. — Pentru cei seraci se a-

amu dobanditu o trecere care ne pune in comunicatiune directă și secură cu Lemberg, cu Pest'a, Vien'a și Occidentele, și care a mai micșoratu inconvenientele izolării noastre. Inse acésta trecere internationale de f'orte mare folosu pentru localitatile vecine nu p'ate sa corespunda la t'ôte treburile generali și sa faca a dispăre inconvenientele izolării pentru restulu țierei. Miscarea pre acésta linia, pentru cea mai mare parte a țierei, este lunga și de ocolu, si impune calețiloru și marfuriloru sacrificii de tempu și de cheltuieli cari nu potu ajutá dezvoltarea relatiuniloru comerciali și care ne oprescu de a sustiené concurenti'a in conditiuni egali.

Astu-feliu, din caus'a izolării arterei noastre ferate celei mari, comercialu și productiunea agricole a țierei nostre continua a nu se poté folosí de t'ôte avantajile ce p'ote oferí o mare linia internationale.

Este d'ara tempulu că sa legămu cătu mai curendu liniile noastre ferate cu acele ale veciniloru de preste Carpati, și sa stergemu astu-feliu inconvenientele unei izolări care n'aru fi existatu, deca, dintr'unu inceputu, nu s'aru fi facutu la noi gresiéla de a otari o mare reție de drumu ferat, care sa se opréscă la Verciorov'a, fără a ne asecurá mai întâiu, prin o conventiune, că si vecinii nostri sa vina la acel'asi punctu cu liniile loru.

Inca din anulu 1869 s'au facutu necontentie încercări de către guvernele noastre trecute spre a elimina acele inconveniente și a legá liniile noastre ferate cu ale imperiului austro-ungaru. Astu-feliu vedemu ca, printr'unu jurnalulu alu consiliului de ministrii din 3 Novembre 1869, subscrisu de principele Dimitrie Ghic'a, dnii M. Cogalniceanu, A. Goleșcu și G. Manu, se otareșco: „a se legá liniile noastre ferate cu cele din statulu austro-ungaru, pre la punctele Orșiova și Brasiovo,“ și se autorisă ministrulu din afara că sa încheia o conventiune in acelu sensu.

Aceasi idea se continuă sub ministerulu urmatoriu presidatu de d. A. G. Goleșcu. Ea se afirma din nou printr'unu jurnalulu din 3 Martiu 1870, cându se numesce și unu delegatu român pentru încheierea conventiunii pentru junctionile dela Orșiova și Brasiovo. In instructiunile ce d. A. Goleșcu dă acestuiu delegatu, la 25 Martiu 1870, se adauga că sa se propuna delegatulu austriacu și junctione dela Filias la Vulcanu, facendu-se din acest'a o conditiune sine-qua-non a liniei Brasiovo—Galati.

Acestu adansu eră de acordu cu unu proiectu de lege inaintatu adunării in cursulu lonei lui Martiu anulu 1870, de către ministrulu D. Cozadini, formulata in urmă propunereii a t'óue dni deputati.

Apoi s'a recunoscuta asemenea f'orte necesariă si o alta junctione pre la Uz,

rangiau ospetări pompose, și unde nu se aflau avuti cari sa sup'orte spesele proprii, se intemplantu aceste din vistierii statului seu a bisericii; ba chiaru ospetarea — dupa cum se vede din o epistola a lui Atanasiu (cătra Drac.) — se intemplantu in biserică.

Că inse sa nu se faca vre-o angustare desfătării Pasciloru crestine, cându s'aru mestecă totu felulu de fiintie paganesce, asiá eră aspru oprite ori ce reprezentatiuni in teatru și circus; preste totu pagani și iudeii trebuiau sa evite ori-ce aru fi potutu fi vatematoriu crestiniiloru și cultulu loru. — Legea imperiale, carea sună nu numai despre pasoi, ci și despre nascere, aretare și Rosali, precum și t'ôte Duminecele, dice: Dominica, qui septimanae totius primus est dies, et Natale atque Epiphaniarum Christi, Paschae etiam Quinquagesimae diebus omni theatrorum atque Circensium voluptate, per universas urbes earamdem populis denegata, totae christianorum ac fidelium mentes Dei cultibus occupantur. (Cod. Teodos. lib. XV. de spectac. tit. V. leg. 5).

Amesuratu tuturoru acestor'a, serbatorea Pasciloru in anticitaliea crestina nu eră restrensa la un'a ori două dile, ci t'ota

Oituz, seu Palanc'a, care sa se lege cu lini'a dela Ajudu-Galati.

In sensulu acestei necesități consacrata și prin o lege din Martiu 1872, s'a facutu, precum sciti, conventiunea din 1872, care propunea legarea linielor noastre ferate pre la patru puncturi, adeca la Verciorov'a, Vulcanu, Predélu, Uz ori Oituz

Inse acésta conventiune nu a potutu in anulu 1873 intranı majoritatea voturiloru d-v'ost'ra.

De atunci guvernulu nostru a continuatu negociările cu guvernulu vecinu si a cautatu a încheia o alta conventiune in conditiuni mai lesne de executatu, și asiá acum, in marginea midilócelorulu noastre financiare, sa satisfacă treburile economice ale ambeloruri țierei vecine, cari au interese identice in acésta cestiune.

Multe și varii potu fi, intr'unu viitoriu mai multu seu mai pacinu departatu, legaturile cari potu avé liniile noastre ferate cu acelea ale veciniloru, și anume cu acelea ale Austro-Ungariei.

Cele acum inse cunoscute, acelea adeca a căroru utilitate practica s'a constatat și s'a impusu, sunt precum amu disu, cele patru linie cari atingu frontari'a noastră pre la punctele Verciorov'a, Vulcanu, Predélu, Uz, ori Oituz, seu Palanc'a. La aceste puncturi se mai p'ote adauge și acel'ă recunoscutu că prea utile pre la Turnu-Rosiu (Rothenthurm).

Inse sarcinele financiare ce aru aduce executarea de odata a tuturoru acestoruri linie ni impun obligatiunea de a limitá numerulu loru, și de a alege pre cele mai urgente, pre acelea a căroru înfiintare o ceru mai grabnicu interesele economice ale ambeloruri părți contractanti.

Nu amu prejudecatu nimicu prin conventiunea de fatia asupr'a nici unei'a din junctionile ce in viitoriu se potu face între liniile ferate ale ambeloruri țiere. Amu recunoscutu chiaru, și amu declarat prin asta conventiune, utilitatea celoruri trei junctioni pre la Vulcanu, Turnu-Rosiu și Uz ori Oituz. Inca pentru acest'a din urma junctione, vi propunemu, prin proiectulu de lege care insotiesce conventiunea, că sa ne autorisati a construí capetăiulu seu dela Ajudu la Ocn'a.

Inse, prin conventiunea înv'ata între noi și guvernulu austro-ungaru, a trebuitu, din caus'a consideratiuniloru financiare de care amu vorbitu mai susu, se reducem la două junctionile cari trebuiescu executate mai curendu, adeca in terminu de patru ani dela dat'a schimbulu ratificăriloru acestei conventiuni.

Aceste două junctioni, care se impun inaintea tuturoru, și cari satisfac, intr'unu modu mai grabnicu și mai reale, interesele economice ale ambeloruri țierei vecine, sunt junctionile pre la puncturile Verciorov'a și Predélu ale frontariiei noastre.

septamân'a eră o serbatore pâna in Duminec'a venitória.

4 Duminec'a dupa Pasoi, (Duminea in alb'is).

Acésta Dumineca, diu'a a opt'ă, dupa diu'a ioviei, formă încheierea propriei a serbării; de unde se si numesce: octav'ă pasciloru seu antipasca (octava paschae, pascha clausum). Insemnataea ei vine și de acolo căci eră totu deodata diu'a intăiu de comuniune a neofitloru seu catechomeniloru botezati in priveghierea Pasciloru; de aci dies neophytorum seu novorum; octava infantium). Acesti'a primea cu ocașiunea botezului unu vestimentu albu, că simbolu alu curatieniei, pre care-lu purtau t'ota septamân'a. Astu-feliu imbracati, in Duminec'a dupa Pasoi, pentru cea din urma data se aretau, in biserică, — că prunci nou nascuti (Quasimodogeniti de aci Dominica in alb'is), pentru de a se mai face atenti din partea Eppului inca odata asupr'a insemnataei botezului legaturii cu Christosu și obligamentelorulu loru că credinciosi, că dupa aceea pentru prim'a data se priméșca impartășirea cu tain'ă Eucharisticii, că santificarea ultima carea ii facea crestini perfecti și ii incorporă cu comunitatea credinciosiloru. — Dupa

Construirea acestor linii numai suferă întârziere, putem deja dice că o parte din sacrifice sunt făcute prin neproductivitatea ce are să sufere linia de la Pitești la Verciorov'a, pe câtă timp ea va sta încă înfundată la frontiere, fără să aibă misiunea transiției internaționale.

Este dăruie urgentă și indispensabilă, este o condiție esențială pentru productivitatea liniilor noastre ferate și prosperitatea comerțului și agriculturii noastre, că să ne punem în comunicație directă și imediată, prin aceste două puncte de joncțiune, cu liniile ferate din Europa, cu centrurile cele mari ale comerțului și industriei europene.

Din punctul de vedere economic și utilitatea acestor două linii este de o evidentă necontestată; din punctul de vedere financiar, executarea lor se poate efectua fără multă greutate, fără nici o străncinuire în finanțele noastre.

Să obiectați de unii, ba să și crediți de alții, că aceste două linii de joncțiune, pre la Verciorov'a și la Predélu, ar fi destinate să se facă concurență, și că încă cea de la Predélu, pre valea Prahovei, ar putea să facă concurență celei de la Verciorov'a și să-i compromită prosperitatea.

Temeri vane; erorii economice!

Făcând liniile ferate are o misiune proprie și naturală, și creează un trafic local prin dezvoltarea prosperității ce respandesc împrejurii, încât nu are temere de nici o concurență destructivă a altei linii.

Deci, pre lângă acestu trafic local, se va adăuga traficul internațional de import și de export, precum și traficul de tranzit, înțelegând ori-cine că vitalitatea și prosperitatea unei linii este de felul asigurat.

Traficul local alia să fie cărei din aceste două linii este cu totul deosebit; el corespunde la niște trebuințe și deservesc niște interese cu totul separate, astfel încât ori-ce concurență între aceste două este chiar imposibilă.

Linia Verciorov'a străbate în lungul sau Româniea mare de la Ploiești la Olteu, și Româniea mică pre valea Olteului și Jiului până dincolo de Severin. Linia de la Brașov va viața valei Prahovei de la Ploiești la Predélu, și dezvoltă producția sărurilor noastre de la Telega.

Servitiile sărurilor din aceste linii fiind cu totul distincte, totă concurența ce ele să potă face este numai în bine: adică a animă, a invia și a face să prospere, care mai de care localitățile pre unde ele străbat.

Dacă, sub punctul de vedere al transiției internaționale, o concurență vătămătoare între ambele linii, și mai ales a liniei de la Predélu contra celei de la Verciorov'a fi-va ea de temută?

Nici decum. Făcând liniile, sub acestu

acestea, acestu vestimentu lu depuneau. De oare-ce acești catechumeni nou botezați se purtau îmbracați în acestu vestimentu alb, și să numescă timpul din Dumineca pascilor până în Dumineca întâi după pasca „septimăna albă sau luminată“, în opuziune cu cea premergătoră a patimilor.

Ce privește cultu dăiescu bisericescu, se afla în Evangeliu lui Ioan 20. 19—31, chemarea apostolului Tom's, respect. incredințarea lui, carea a avut locu în ziua a opta de la înviere, și după notificarea din versu 21—23 santificarea invetiaților de Apostoli și urmatori a lui în oficiu invetiatoru și alu predicației; care împregiurare a provocatu pre omileți că să o facă obiectu alu meditațiilor sale. — Speciale înso este această Dumineca pentru etiopieni un'a din cele mai mari zile de serbatori a anului bisericescu, sub nume de „Dumineca Apostolului Tom'a“ (care nume să adoptatu și pastreza în întregă biserica). Si această pentru aceea că Tom'a a fostu Apostolulu lor, și să este onoratu că a tare. — Cu această se încheie ciclul serbatorei demnesci „Pascile, învierea. G. Pletosu.

punctu de vedere, prezintă servitiile și avantajele săle speciale, care-i asigura prosperitatea.

Pre o linie, ceea a Verciorov'e, se face mai ales unu trafic internațional cu Austria și Germania. Pre linia de la Predélu se punu mai ales în relații directe și mai apropiate de transportu comerțului și producțiile Transilvaniei cu centrurile comerciale din Mediteran'a și Angli'a.

Luând acum sărurile liniile în parte, săca ce observăm:

Ambele linii se intrunesc la Pest'a. Dacă de la București la Pest'a, prin linia Verciorov'a-Timisior'a, sunt 878 chilogramme; prin linia Brașov sunt 890 chilogramme.

Prin urmare, sub raportu distanțelor, linia de la Verciorov'a prezintă avantajulu că este mai scurtă cu 12 chilometri preste linia de la Brașov.

(Va urma)

Raportulu depus pre tribun'a adunării de către raportorele Pr. Al. B. Stirbei, în privința legăturilor căilor ferate:

Domnilor deputati! Proiectulu de lege care vi se supune, și pentru care comisiunea delegatoru, compusă de d. Aslan, M. Gherman, principele Dimitrie Ghic'a, Aninosianu, P. Carpu, Cost. Grădăștanu și subscrișu, mi-a făcutu onore de a mă alege că raportoru, atinge o chestiune care, prin importanța sa, preocupă de mai multi ani opiniu publică atât în țera noastră cât și la vecinii nostri.

Anulu trecut a-ți fostu déjà chemat a ve ocupă de această chestiune, și, în sollicitudinea d-voastră pentru interesele țerei a-ți credițu de cuvința de a respinge proiectulu de conveniune care ve era supus, judecând cu rațiune că sacrificiile ce vi se ceru prin această conveniune nu erau în raportu cu resursele financiare de care putem să dispunem, și mai cu seama nu corespunde cu trebuințele imediate ale țerei. După unu an de reflecțiune, și care din ambele țeri măsurând puterile și interesele săle a credițu că trebuia chestiunea simplificată și de a cere numai ceea ce era imediatu necesariu.

Convențiunea care vi se prezintă stipulăza execuțiunea simultană într'unu terminu de patru ani a liniei Verciorov'a-Timisior'a, de o lungime aprosimativă de 200 chil. într'ea pre teritoriulu ungurescu și a liniei Ploiești-Brașov, de o lungime aprosimativă de 120 chil. din cari 100 sunt pre teritoriulu României, și 20 pre teritoriulu ungurescu.

Convențiunea prescriind totu odată regulile generale cari sunt adoptate, în interesu comun, pre toate căile ferate cându voru să se racordeze, lasă săruriu guvernulu libertate cea mai completă pentru concessiunea și exploatarea liniilor, pentru aplicarea tarifelor.

Articlu de dreptu comunu contienutu în conveniune nu reproduc decâtu dispozițiunile adoptate preținderea pre liniile ferate cari se întalnesc la granita.

Considerațiunile de ordinu economic și financiaru ce sunt enumerate în esșunerea de motive care însotiesc proiectulu de lege, și ce au fostu dezvoltate în sinulu comisiunilor d-voastră, dau acestei conveniții unu caracteru de utilitate generală atât de mare încâtu credu de prisos de a mă reveni asup'ră lor. Comisiunea în unanimitate n'a esștat de a adoptă convențiunea și de a o recomanda la aprobarea d-voastră.

Proiectulu de lege care ve cere în articulu I aprobarea conveniției contiene alte două articule, asup'ră oportunității căroră comisiunea n'a radicațu nici o obiecțiune, și ve propune numai de a reduce la patru ani terminulu de seșe ani prevediutu pentru punerea în exploatare a liniei Oen'a, și la doi ani terminulu liniei Barboși-Galați.

Comisiunea, în art. IV și celu din urma, ve propune de a dă guvernului unu creditu de 70,000 lei pentru studiu că să puteți controlă propunerile cari voru

putea să ve fie făcute mai tardiu pentru construcțiunea liniilor.

Raportoru, Al. B. Stirbei.

Bradu în 22 Maiu 1874.

(Fine.)

Desbatendu-se raportele menționate din poziția în poziția cu convenița scrisă, corpulu reprezentanției gim. să aflatu motivatu a decide:

1. S'au dechiaratu de membrii fundatori urmatorii p. st. domni:

D. Georgiu de Popoviciu cavaleru și proprietaru mare în Bucovin'a, care marinosu domn a binevoitu în urm'a apelului făcutu de către reprezentanțią gim. în anulu trecut a daru în favoarea institutiunii noastre considerabil'a suma de 600 fl. v. a.

D. Dr. Alexandru Mocioni cu unu ajutoriu de 100 fl. v. a. D. Antoniu Mocioni de asemenea cu 100 fl. v. a. și d. Ioan Clopotariu locuitoriu în București (Româniea liberă) carele cunoșcendu-ne marginile poteri materiale patrunsu de nobila dorința de a ajută pre patriiței săle, au făcutu o donațiune de 500# în favoarea acestui gimnasiu,* tramiendū prin d. Dr. I. Hodosu o copia de donațiune legalizată de către diregatoriile competente din București, în tenoarea cărei suma indicată, după mărtea m. st. d. binefacatoriu va avé a trece în posesiunea fundului gimnasiale.

2. Intregindū-se postulu prof. supl. prin unulu ordinariu — până cându mijlocele fundului se voru mai îmbunătăți — conformu concursului publicatu pentru ocuparea unui profesor ord. la acestu gimnasiu, — prin referențele comitetului aducendu-se la cunoșcinta, că pentru acestu postu au competițu 5 inși, dintre cari 3 intrându cele mai bune calificațiuni, acesti s'au propusu din partea reprezentanției amesuratu § 29 din „Stat. gim.“ Prea venerabilulu Consistoriu arhidieceșanū spre a întarî pre unulu, pre care l'u va află mai aptu pentru acestu postu.

4. S'au decisu esarendarea bunului gimnasiale aflatu în comun a Mihaileni.

5. S'au făcutu și statoritu preliminarulu gimnasiale pre anulu viitoru, precum și alte concluse privitorie la înaintarea unei stări intelectuale și materiale a fundului gimnasiale.

Finindū-se desbaterea obiectelor puse spre tractare s'au adus multă m. on. d. prot. N. I. Miheltianu presidiuntele reprezentanției, pentru fatigiosă implinire cu acuratetia a postului de directore gimnasiale, carele fiau spre onorei d'isu pre lângă ocupațiunile oficioșe p'pesci, conduce cu zelul laudabilu și tactu demn de totă laud'ă și recunoștința destinele junelui nostru institutu.

Nu ne rămâne alta de doritu în ceea ce privește viitorulu acestui gimnasiu, de câtă că poporulu din acestu comitatū precum și din comitatele vecine, după ce în decurgerea anilor trecuți s'au datu probe necontestabile despre progresulu ce l'au prestatu elevii cu ocașiunea esșmenelor semestrali, — indemnatu fiindu din partea dă. preți și invetiatori — să acurga la acestu focularu științificu cu copii lor, carele este înființatu cu jertfele lor materiale, avendu destinațiunea a fi unu faru luminos în vast'a mare a întunerecului, ce ne-au remasă că ereditate a secolilor trecuți, unde făcându școlariu concomitatu fiindu de radiu respanditorie ale luminei va potă pluti siguru către mel'a ce trebuie să o aiba făcându înaintea ochilor săle, adică perfecționarea proprie, care ne este impusă și prin cuvintele dăiescului invetiatoriu carele ne-au dăsu: „Fiți perfecti precum și tatulu vostru din ceruri perfectu este.“

N. Aroșu.

*.) Acestu merită loculu primu căci din putienulu său a datu mai multu decâtu toti cei-laltii. Red.

România.

Joi, 16 Maiu trecut, fiindu ziua flosă pentru ceremoni'a numirii A. S. principelui Serbiei Milanu Obrenovici IV de capu alu regimentulu alu 6-lea de infanteria de linie, conformu înaltulu ordinu de d'ispre ște alu M. S. dlui, această serbare militară să severitu la casarm'a Alessandri'a în modul urmatoriu:

La orele 10 $\frac{1}{2}$ diminețu, M. S. domnitorulu, însotitu de adjuțantulu său de servitiu și de dnulu maresialu alu curției, a pornitu din palatul de la Cotroceni, și a mersu în casarm'a susu arătata unde a fostu primitu de casarm'a militară, de d. generalu I. Florescu, ministru de resbelu de d. doctoru Davil'a, inspectoru generalu alu servitiului sanitaru alu armatei, de d. generalu Radovici, comandantulu adinterimu alu diviziunii a II-a teritoriale, de d. colonelu Dimitrescu, comandantulu regimentulu alu 6-lea de infanteria, și de toti dnii șefi de corpuru din garnisiunea. Totu aci se aflau d. ministru presidiinte alu consiliului, dnul principe Dimitrie Ghic'a, presidiintele adunării deputatoru, dnii ministri, d. Zukitch, agentu diplomaticu alu Serbiei pre lângă curtea d'lu București, d. A. Sturza, agentu diplomaticu alu României pre lângă curtea din Belgradu, d. prefectu alu poliției capitalei, precum și alte notabilități.

În spațiul a curte a casarmei, regimentulu alu 6-lea de infanteria în tînuta de paradă era asediatu în patru linii, cele două dintăiu fiindu formate de amândouă batalioanele, cea de a treia de recrutații sosiți de câte-va zile la corpu și cea din urma de ambulantele regimentare.

M. S. domnitorulu a trecut pre dinaintea frontului urându „bună ziua“ soldatiloru.

La 11, A. S. principele Serbiei însotitu de E. S. d. I. Marinovici, ministru presidiinte alu Serbiei, de d. colonelu Al. Zecari și de d. majoru A. Catargiu, atașati pre lângă persoana sa, și urmatu de d. locot.-colonelu Thomiru Nicolici, de d. locot.-colonelu Ivanovici, de d. majoru Boghicievici și de d. capitanu doctoru Vladanu Georgevici, a sositu la casarm'a Alessandri'a, unde a fostu întâmpinat de M. S. domnitorulu și de persoanele aci adunate.

A. S. principele Serbiei portă uniform'a de colonelu român, capu alu regimentulu alu 6-lea de infanteria de linie.

M. M. L. L. domnitorulu și principele Milanu Obrenovici împreună au trecut mai întâi în revista cele patru linii cari constituiau întregulu regimentu.

După această revista în care I. I. L. L. au fostu primitu cu aclamațiuni entusiaste ale tropei, regimentulu să intronitu în careu în mijloculu căruia a intratu ambii suverani cu suitele lor.

Atunci M. S. domnitorulu să adresatu regimentulu cu următoarele cuvinte:

„Amu otaritu a numi pre A. S. domnitorulu Serbiei capu alu regimentulu alu 6-lea de infanteria. Suntu convinsu că prin această numire se va stabili o legătură între amândouă armatele, unindūne astu-feliu mai multu cu camaradii nostri de arme din Serbi'a. Această uniune va fi o nouă dovă de înfrățire ce esșista între poporulu serbu și poporulu român.“

Apoi I. S. domnitorulu, adresandu-se către A. S. principele Serbiei, a roștitu, în limb'a franceză, următoarele cuvinte: „Mări Ta! Ne felicităm ca de astăzi înainte Alți'a voștra făceti parte din armat'a noastră, primindu a fi capulu unui regimentu român. Ziua în care numele Alți'e voștre, a fostu trecut în anuarulu nostru militarū va rămâne săpată în memori'a noastră că o data scumpă și vecinică despre sincer'a pretință care unesc ambele noastre popore și ambele noastre țeri.“

După această, chemandu-se dnii oficiari, comandantulu regimentulu d. colonelu Dimitrescu i-au prezentatu pre făcându domnului Serbiei și Alți'e sa le-a adresatu următoarele cuvinte în limb'a franceză:

„Domnilor oficiari! Augustulu vostru suveranu, prea iubitul meu frate, I. S. domnulu Carolu I, voindū a-mi dă mie precum și țerei mele noua dovă de sentimentele sale de pretință, mi-a fă-

cutu onóra de a me numi capu alu regimentului ala 6-lea de infanteria de linia, pre care amu placere de a-lu vedé aci adunatu impregiurulu meu.

„Acést'a este pentru mine o onóre cu atátu mai mare cu cáto pentru prim'a óra ea se dá unni suveranu strainu.

„Simpatiele si bunele relatuni intre Romani'a si Serbi'a datéza de fôrte multu tempu; actulu care s'a seversitu astadi le va stringe inca si mai multu si va remané in analele ambeloru nóstre tiori cá o pagina din cele mai memorabile.

„Luându posesiune de comandamentulu regimentului 6-lea, suntu fericitu a poté recomandá tuturoru oficeriloru, suboficeriloru, caporaliloru si soldatiloru din acestu corpu, de a se distinge in totudéun'a prin virtutile loru militare in capulu cárora trebuie sa stralucéca credint'a cátra nobilulu loru suveranu si iubirea cátra patria.

„Regretu ca nu potu vorbi acést'a frumósá limba romanésca, pentru a ve exprima, domniloru, tóta recunosciun'e care me anima cátra integrule poporu românú, pentru primirea ospitaliera si cordiale ce amu intempinat'o in acést'a frumósá tíera precum si pentru a ve spune ca frati' vostri díu armat'a serba intielegu impreuna cu mine tóta insemnatatea onórei ce ni s'a facutu, fiindu chiebatu in capulu vostru.

„Unu strigatu unanimu iesu astadi din peptulu loru si acestu strigatu lu respectu cu mandria :

„Traiéscá I. S. domnulu Carolu I!¹⁴

„Traiéscá Romani'a!¹⁴

La acestea I. S. domnulu Carolu I, indreptandu-se cátra trupe, a intempinat'u cu urarea :

„Traiéscá A. S. principele Milanu Obrenovici IV!¹⁴

„Traiéscá Serbi'a!¹⁴

Aceste dóne alocutiuni ale ambiloru domnitori au fostu primite cu acclamatuni cele mai entusiaste din partea trupelorú si a tuturoru asistentiloru.

Dupa acést'a s'a ruptu careulu, regimentulu s'a formatu in colóna de companii si domnitoriulu Serbiei, punendu se in capulu regimentulu, a defilat'u inaintea Mariei Sele Carolu I, salutandu-lu cu sábi'a, iéru Inaltimeá Sea l'a intempinat'u stranguendu-i mánu'a.

Dupa defilare, M. M. L. L. au mersu impreuna de au visitatu cu deamenuntulu cartierulu regimentulu, infirmeri'a, magazia si alte incaperi, apoi domnitoriulu nostru, din cas'a doliului, s'a retrasu la palatulu dela Cotroceni. A. S. dlu Serbiei impreuna cu d. presiedinte alu consiliulu serbu D. Marinovici, si suit'a sea, cu d. presiedinte alu consiliulu Lascaru Catargiu, principele Dimitrie Ghic'a, presiedintele adunárei, dñi ministri presentii, agentii acreditate pre lángea curtile románe si serbe, cu dd. oficeri generali si dd. siefi de corpuri din garnisóna, d. maresialu alu curtiei si d. prefectu alu politiei capitalei a luat'u parte la banchetulu oferitu de corpu oficeriloru regimentulu ala 6 lea Augustulu seu siefu in sel'a de mancare, frumosu decorat'a cu trofee de arme si ghirlande de verdétiá, in medloculu cáror'a stralucéu cifrele A. S. principelui Serbiei, ale M. M. L. L. domnului si dómnei precum si armele Serbiei si ale Romaniei.

La sfersitulú dejunulu, d. generalu Florescu, ministru de resbelu, radicanu paharulu, a pronuniat'u urmatórele cuvinte :

„Domniloru! Astadi s'a inscris in analele armatei nóstre unu faptu din cele mai marete : Multifamita domnitoriulu nostru, printiulu Milanu Obrenovici IV, domnitoriulu Serbiei si nepotulu celni mai bravo soldatu dintre bravii soldati serbi, este capulu unui regimentu alu armatei nóstre.

„Sa traiesca M. S. Milanu Obrenovici!¹⁴

A. S. principele Serbiei a respunsu in modulu urmatóriu :

„In indoi't'a mea calitate de domnu alu unui statu vecinu si amicu si de colonelu românú radicu acestu paharu pentru sanatatea Inaltimei Sele domnului Carolu I, pentru prosperitatea Romaniei si

pentru frati'a ambeloru nóstre armate.“

Toti óspetii au salutatu cu urári calduróse aceste dóne toast'e la cari se uniau strigatele entusiaste ale soldatiloru, cari in acel'asi tempu prándiau la mese intr'adinsu pregatite in cele trei etagiori ale casarnei.

Sculandu-se dela dejunu, Alteti'a Sea a asistatu cáto-va tempu la prándiulu soldatiloru, unde la fia-care méssa comandantulu regimentului, d. colonelu Dimi-trescu, radica paharulu in senatatea Altetiei Sele, care, respunsiu románescé : Sa traiesca regimentulu ala 6-lea si strabatându renderile, a inchinat'u cu fia care sergentu-maioru din companiele regimentulu.

Pre la órele 1 si jumetate A. S. principele Serbiei, luându-si díu'a buna dela oficerii regimentulu printr'o stengere de mánu'a fia-carui in parte, urmatu pána la trasura de crárite soldatiloru, s'a intorsu la palatulu din capitala.

In aceesi dí, la órele 3 dupa amédi, I. S. domnulu a primitu la Cotroceni, in audientia de congedu, pre E. S. d. I. Marinovici, ministru-presiedinte alu Serbiei, si la órele 4 pre d-nii oficeri serbi din suit'a A. S. principelui Milanu Obrenovici.

La órele 7 sér'a, A. S. principele Serbiei, purtandu marea tienuta de colonelu alu regimentulu seu românú, a venit'u de a luat'u prándiulu la Cotroceni impreuna cu M. M. L. L. Domnulu si Dómnu'a.

In acea séra, Alteti'a Sea si-a luat'u díu'a buna la M. S. Dómnu'a.

Vineri, 17 Maiu trecut'u, fiindu díu'a fipsata pentru plecarea A. S. Principelui Serbiei, M. S. Domnitoriulu a venit'u la 8³/₄ óre dimineti'a la palatulu din capitala, unde se aflau E. S. D. I. Marinovici, primu-ministru alu Serbiei, cu suit'a Altetiei Sele, d. Lascaru Catargiu, ministru presiedinte alu consiliulu, precum si cas'a civile si militaria a M. S. Domnului.

La 9 óre, A. S. principele Milanu Obrenovici impreuna cu M. S. Domnulu s'au suitu in trasura; E. S. D. I. Marinovici, insocitu de d. Lascaru Catargiu, presiedintele consiliulu precum si suitele luându locu in alte trasuri ale Curtiei. Cortegiulu escortatu de escadronulu de gendarmi si de unu escadronu de rosiori, precedatu de dlu prefectu alu politiei capitalei, a pornitu dela palatulu din capitala, indreptandu-se spre gar'a Filaretu unde unu trenu specialu asteptá pre Augustulu caletóriu spre a-lu conduce la Giurgiu.

La gar'a Filaretu se aflau domni ministri, dlu generalu Radoviciu, comandant'u ad-interim alu divisiunei II teritoriale, precum si corpu oficeriloru din regimentulu A. S. principelui Milanu Obrenoviciu; o compania, din acestu regimentu cu stéga si musica formandu gard'a de onóre.

Aci A. S. principele Serbiei, dupa ce si a luat'u díu'a buna dela asistenti s'au indreptat'u impreuna cu M. S. domnitoriulu spre trenulu princiaru si ambii Suverani si au dat'u inca odata o cordiala strángere de mánu'a inaint'e de a se despartii; apoi A. S. principele Milanu Obrenovici s'a suitu in vagonu cu persónele suitei sele si insocitu de d. B. Boerescu, ministru secretariu de stat'u la departamentulu afaceriloru straine, de d. generalu I. Elorescu, ministru secretariu de stat'u la departamentulu de resbelu, de d-nii oficeri románi atasati pre lángea persónu'a sea si de domni oficeri superiori ai regimentulu Altetiei Sele a pornitu spre Giurgiu, de unde si va urmá întórcerea sea in Serbi'a.

M. S. domnitoriulu a stat'u pána la pornirea trenulu din gara si s'a intorsu apoi la palatulu dela Cotroceni.

Cetimu in „Gaz. Tr.“ urmatóriu tristu anuciú :

(†) **Damianu Dácu**, comisariu c. r. cerc. de finantie in pens. si presiedinte alu eforiei scóleloru románe gr. or. din

Brasiovu, dupa impartasirea cu cele sante repausá in Domnulu Sambata in 6 Iunia la 10 óre sér'a dupa o bóla indelungatu in etate de 73 de ani.

Jalnica sea socia **Anastasi'a** nas'ata **G. Nicolau** impreuna cu fiicele sele **Emilia** casat. Müller, **Leontina** casat. Fabricius, **Charlot'a** si **Corneli'a** si cu fii sei **Iuliu** si **Nicolau** cu anim'a sfasiata de dorere adusera acést'a trista intemplare la conosciun'e tuturoru rudeniiloru, amiciloru si conoscutiloru, si noi inea imbracati in dobulu celu mai profundu alu animei pentru atá't'a perdere, sponemu natiunei, ca in repausatulu a purditu si ea unu barbatu de celu mai solidu, si mai onorificu caracteru, si scóla romána unu patronu regulatoriu de tóte afacerile ei administrative si fundatiunali, tramisu de providentia la tempu.

Remasiile pamentesci ale repausatulu se inmortentara in 8 Iuniu in cimiteriulu S. Nicolau cu tóta onórea fiindu petrecutu la cas'a eternitatiei de o multime de onratorii si poporu din tóte nationalitatile si cu deosebire din partea scóleloru, cari lo jelescu cu profunda tristetia si dulcea memoria a faptelor, cari se insingera si depredicara intr'o cuventare funebra tienuta de d. protop. Iosifu **Baruca**, si despre cari o biografia démna de faptele repausatulu va pune de mustra vie'ti'a si activitatea lui nationale.

Fia ti tierán'a usióra, ca memori'a faptelor tale va fi dulce si eterna!

Patroniloru si tuturoru celoru ce asudara pentru a inaltia cultura junimei románe spunelu, ca primulú cultu, prim'a binecuventare, onorare si gratitudine li se improprietate fára inctare, glorificandu-li se mesura faptelelor si a sacrificielorú lasate dupa densi pre altariulu institutiun'i. Eterna memori'a lorú!!!

Raportu comerciale.

Sabiu 12 Iuniu n. Gráu 7 fl. 20 xr. frumusu, 7 fl. 13 xr. mestecatú, 6 fl. 13 xr. cualit. infer.; secar'a 4 fl. 93 xr. pána 4 fl. 67; orzu 4 fl. —; ovesu 2 fl. pána 1 fl. 67 xr.; cucuruzu (porumbú) 4 fl. — xr.; cartofi 2 fl. 13 xr. galé't'a austriaca.

Cánep'a 48 fl. maj'a.
Linteá 6 fl. — xr.; mazarea 6 fl. 67 xr., Fasolea 6 fl. — xr.
Fenu legatu 1 fl 25, nelegatu 1 fl. 10 xr., paie lungi 80 xr., scurte 70 xr, maj'a.
Leme de focu 8—10 fl. stang. austr.
Carnea de vita 18—22 cr. p., de porcú 28 xr. Unsórea 79 xr. pána la 1 fl. 20 cup'a.

Burs'a de Vien'a.

Din 31/12. Iuniu 1874.

Metalicele 5%	69 55
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	74 70
Imprumutulu de stat'u din 1860...	108 50
Actiuni de banca	988 —
Actiuni de creditu	219 25
London	111 80
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	75 —
„ „ „ Temisiorene	74 25
„ „ „ Ardelenesci	71 90
„ „ „ Croato-slavone	78 —
Argintu	105 75
Galbinu	— —
Napoleonu d'auru (poli)	8 94

Nr. 1192 Pl.
cons.

Concursu.

Pre bas'a conclusulu Venerabilulu Sinodu archidiecesanu din 13 Aprile a. c. Nr. protoo. 44 referitoriu la ocuparea postulu profesoralu pentru agronomia la Institutulu archidiecesanu pedagogico-teologicu din Sabiu, cu inceputulu anulu scolicu 1874/5, — prin acést'a se publica concursu.

Cu postul acést'a este impreunatu unu salariu anualu de 600 fl. v. a.

Doritóriu de a ocupá catedr'a din cestiune suntu poltiti a-si substerne Consistoriulu archidiecesanu pána la finea lui Iuliu a. c. st. vechiu concurselu lorú instruite cu documentele urmatóre :

- ca suntu de nationalitate románi de religiunea greco-orientale;
- ca au conduita morala si politica buna;

c) ca au cualificatiunea receruta pentru postulu acest'a.

Sabiu din siedint'a Consistoriulu archidiecesanu plenariu, tienuta in 4 Maiu 1874.

(1—3)

Nr. 1192/Pl. — cons.

Concursu.

Pentru conferirea a donoru stipendiú nou create din fundatiunea Mogaiana, unulu de 500 fl. v. a. pentru unu asculatóriu de sciintiele tehnice la vro-o Universtitate afara din patria, si altulu de 100 fl. v. a. pentru unu gimnasistu, — se escrie prin acést'a concursu pána la finea lui Iuliu a. c. st. v.

Competitori' la aceste stipendiú au a-si substerne Consistoriulu archidiecesanu pána la terminulu indicatu cererile lorú instruite cu atestatu de botezu, ca suntu de religiunea gr. or. cu atestatu scolicu despre sporiulu facutu in studiú in semestrulu din urma alu acestui anu scolaru; cu atestu de paupertate; in fine mai alaturandu in intielesulu conclusulu sinodulu archidiecesanu din 1871 Nr. prot. 120 si unu reversu, cumca dupa absolvirea studiilor voru servi in patria celu putienu 6 ani, din contra voru rebonifica sum'a ajutoriulu primitu.

Competitori', cari voru documentá, ca se tragu din familii fericitulú fundatore, a in Domnulu adormitulú Episcopu Vasilio Moga, — avendu de altmintrenea conditionile amintite, voru fi conformu unei clausule fundatiunale — ceteris paribus — preferati.

Sabiu, din siedint'a Consistoriulu archidiecesanu plenariu tienuta in 4 Maiu 1874.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante Lelese cu filiele Sohodolu — Runcu mare, se escrie prin acést'a concursu, cu terminulu pána in 30 Iuniu a. c. c. v.

Emolumentele suntu :

In materia, canonica portione 12 jug. pamentu aratoriu si fenatiu, si dela 100 familie biru, cáte 25 cr. in bani, ori in naturale.

In filii, dela 155 familie biru, cáte o mertia de ovesu in natura, ori pretiulu acestui'a in bani, — in fine stola usitata din intrég'a parochia, tóte aceste computate in bani dau venitulú unei parochie de a III clasa.

Doritóriu de a ocupá acést'a parochia au a-si substerne recursele lorú instruite in sensulu „statutulu organicu“ pána la terminulu indicatu, la subscrisulú.

De v'a in 30 Maiu 1874.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Papiu,
protopresb.

(1—3)

Anunciu.

In Sangatinu (Kis Enyed) se afla de vendiare unu bunu sub nr. Consor. 56, constatoriu dintr'o curte spatiósa si o gradina de legomi si pomi, apoi 25 partiele agru, cu totulu 30 jugere 1185□° — 5 partiele pasiune, de 5 jugere 1490 □° — o viia de 938□° si 3 partiele padure de 20 jugere — de curte se tiene si o casa zidita din materialu bunu, acoperita cu tiegla, sub casa este o pivnítia spatiósa unde incapu 20—30 buti — si apoi case de economia; pamentulu de pasiune si aratura se afla partea cea mai mare laolalta, are o positione fôrte buna, aproape de comuna.

Explicári mai de aproape póte dá dlu advocatu Dr. Stefanu Pecurariu in Sabiu strad'a pintenulu Nr. casei 18.

(1—3)